

De weet-je-nog-van-toenclub

Het was woensdagavond, en dus clubavond. Het exquise vriendengroepje had zich verzameld bij een van de clubleden. Zoals gebruikelijk zou er één bepaald epoche besproken worden. Ditmaal was dat de periode van de wederopbouw tot ongeveer 2080. Ooit was het begonnen als een quizavond, maar omdat de deelnemers in hun hiernamaalse staat nu eenmaal alles wisten, eindigden ze immer ex aequo. Dus het kwam neer op een avondje bijeenzijn, earlgreythee of elzaswijn drinken, een hapje eten en herinneringen ophalen. Zo ook ditmaal.

De éminence grise van het gezelschap trapte af, met een verhaal over zijn werkzaamheden bij de Rijksdienst voor de Wederopbouw. Hij was met zijn 200 jaar weliswaar de oudste van het gezelschap, maar de grappig bedoelde vragen hoe het leven in het eoceen was, en of hij weleens een ichtyosaurus, aepyornis of dodo in het echt was tegengekomen, kwamen hem de keel uit en leidden zelfs eenmaal tot een moment van aeschrologie. “Het mooiste moment? Toen de ersatzkoffie definitief passé was en de echte koffie van de bon ging.”

De emeritus hoogleraar biologie nam het over. Ook zij had nog herinneringen aan die tijd. Haar ene vakgebied, ethologie, was toen al goed ontwikkeld, maar het andere, ecologie, werd nog door niemand serieus genomen. Sowieso werd er nog geen aandacht besteed aan het milieu. “Het was in die tijd, dat plastic werd uitgevonden. En dankzij de ontwikkeling van de ruimtevaart met het bijbehorende debris kwam het ene kunstproduct na het andere erbij. Teflon, pvc, PU. Potztausend, wat gaf dat een troep. Jullie mogen blij zijn dat jullie dat nooit hebben meegemaakt.” Dit laatste met een belerende blik naar de jongere garde.

De neerlandicus, subspecialisme etymologie, rolde met zijn ogen. Hij was de jongste uit de groep, en omdat de pensioenleeftijd steeds opgeschroefd werd, was hij de enige die nog werkte. De laatste jaren had hij voornamelijk verouderde woorden als encanaileren, euphuïsme, aegide, entrepot of e-zine moeten schrappen uit het woordenboek. Nou ja, boek. Dat woord zélf was al bijna een anachronisme.

De ex-arts-epidemioloog en tevens ex-EHBO'er deed ook een duit in het zakje, ook weer met een jullie-hebben-dit-niet-meegemaaktblik naar de junioren. “Ja, de koffie ging in 1952 van de bon. Maar ejusdem anni was de anticonceptiepil. En dat veranderde de wereld compleet. En toen, in de jaren 80, de aidsuitbarsting? Het duurde wel even voor we erachter kwamen wat de etiologie van deze ziekte was. Maar toch, binnen 15 jaar was er medicatie tegen. Een eclatant succes voor die tijd. En weten jullie nog, in 2020? De coronapandemie? COVID-19, veroorzaakt door SARS-CoV-2, dat ook wel het wuhanvirus genoemd werd. En daar was binnen anderhalf jaar een vaccin tegen. Ja, kijk jij maar geringschattend, jongmens!” Dit met een priemende blik naar de een-na-jongste. “Met de VBASARTAP is het makkelijk, maar heb jij die soms

uitgevonden?” Hij had zich nogal opgewonden, en dat had tot enige aerofagie bij hem geleid. Na een kleine ructus ging hij verder. “En kunnen jullie je eigenlijk wel voorstellen, dat wij in die tijd geboren werden zonder te weten hoe ons DNA in elkaar zat? Dat we van die idiote, achterhaalde ziektes konden krijgen, zoals hartaanvallen, diabetes mellitus of kanker? Of dementie, met de bijbehorende aegri somnia?”

De zeer non-combattieve musicus suste de stemming, door vredelievend op te merken dat er in de muziek in elk geval in die hele periode leuke dingen te halen vielen. Rock-'n-roll, skiffle, disco en funk, met zijn wahwahpedalen, rap, hiphop, EDM, krautrock, honkyoku, enfin, ga zo maar door. Eigenlijk was er geen decade waarin er geen goede muziek was. De EVMT van nu was natuurlijk beter (de bioloog en de arts trokken een vies gezicht), maar voor elk wat wils, nietwaar? Wat hij beslist niet wilde bekennen, was dat hij ooit geheel vrijwillig naar André Rieu was gegaan, en daar een feelgoodavond zonder weerga had beleefd. Heel terecht dat André in 2023 een Edison had gekregen!

De kunstenaar uit het gezelschap was al wat entre deux vins. Na zoveel drank begon hij trek te krijgen en hij was benieuwd wat de pot schafte. Een lekkere estouffade, bijvoorbeeld, of een captain's dinner. Of dal bhat, dat sinds zijn hippietijd in Nepal bij zijn favorieten hoorde. Goeie tijd, hij was letterlijk en figuurlijk high geweest. Daarna Woodstock, met lekker veel lsd. Na enkele contacten met AE'ers was hij bedaard en had hij zich toegelegd op beeldende kunst. (Nog slechts eenmaal daarna had hij een upper gebruikt, en in zijn euforie vergulde hij een softijsje, maar het resultaat viel tegen.) Hij was weg van holografie, maar had ook niks tegen popart of zelfs graffiti. Als een van de eersten maakte hij gebruik van giclee, ook wel piëzografie genoemd. De AI veranderde echter alles natuurlijk, en en dépit de zijn artistieke talenten kon hij altijd maar moeizaam leven van de kunst, en lagen zijn meeste werken en dépôt in de kelders van een museum.

Na een korte eetpauze nam de sportleraar e.t. het woord. Het aantal soorten sport was wel erg toegenomen. Judo en karate bestonden natuurlijk al lang, maar van taekwondo, tae-bo, tai chi en kungfu en de diverse sporten die vallen onder wushu had men in de jaren 50 nog nooit gehoord. In de jaren 80 werd aerobics hier razend populair en daarna volgde kickboksen. Bezigheden zoals wc-pot gooien op Koninginnedag hadden nooit een echte sportstatus gekregen. Rolschaatsen werd rollerskaten en wandelen met stokken werd nordic walking of nordiccen. Beachvolleybal werd een olympische sport en in de jaren 20 kwam hyrox erbij, toen ongeveer het zwaarste dat bestond. Wij weten dat dat inmiddels is achterhaald door WOFUM.

“Wat vonden jullie het leukste nieuwsbericht in die tijd eigenlijk?”, vroeg de statisticus, die tot die tijd haar mond had gehouden. “Dat Nederland en België samen één republiek werden!” zei de oud-AMP-lijsttrekker. “Jammer dat het een eenaprilgrap was.” “Ik was wel blij toen ik las dat de pur afbrekende vreetkikker gekloond was.” sprak de bioloog. “Ik moest erg lachen toen ik las dat in de VS een latina presidente geworden was.” vond weer een andere deelnemer. De eerdergenoemde nestor moest lachen en zei: “Het eblouissantste vond ik om te lezen dat Finland zijn grensgeschil met China had gewonnen.”